U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žižkové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Městským soudem v Praze**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 20 EC 107/2009, ve věci žaloby o zaplacení 15 053,50 Kč: žalobkyně **Vodafone Czech Republic a. s.,** se sídlem v Praze 10, Vinohradská 3217/167, IČ 25788001, zastoupené JUDr. Romanem Majerem, advokátem se sídlem v Praze 4, Vyskočilova 1326/5, a žalované **V.T.P.S Building s. r. o.** se sídlem v Praze 5, Za dálnicí 1139, IČ 25016008,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 20 EC 107/2009, o zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu v částce 15 053,50 Kč, **je soud**.

II. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2011, čj. 64 Co 302/2011 - 97, **se zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 17. 2. 2012 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Městským soudem v Praze ve věci žaloby o zaplacení částky 15 053,50 Kč.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně podala dne 1. 12. 2009 u Obvodního soudu pro Prahu 5 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, v němž uplatňovala proti žalované (původně ILIOS

KREDIT, s. r. o.) své právo na zaplacení pohledávky ve výši 15 053,50 Kč. Žalobu na výzvu soudu doplnila podáním ze dne 6. 1. 2010 a ze dne 2. 2. 2010. Uvedla, že dne 21. 9. 2006 uzavřela se žalovanou konkludentně smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb Vodafone (dále též „účastnická smlouva“) a rovněž konkludentně kupní smlouvu, jejímž předmětem byl prodej dvou mobilních telefonů typu SONY ERICSSON V630i LIVE! a jednoho mobilního telefonu typu NOKIA 6101 LIVE! BÍLÁ za zvýhodněnou cenu. Zvýhodněná cena za mobilní telefony byla podmíněna povinností užívat zvolený tarif po dobu alespoň šesti měsíců. Na tuto podmínku byla žalovaná upozorněna také ve vystavených fakturách č. 4877520 ze dne 21. 9. 2006 a č. 4877613 ze dne 26. 9. 2006. Protože žalovaná neuhradila vyúčtování za poskytnuté telekomunikační služby, byla jí vyúčtována kupní cena mobilních telefonů, a to za mobilní telefony SONY ERICSSON V630i LIVE 2x 6977 Kč a za mobilní telefon NOKIA 6101 LIVE! BÍLÁ 4577 Kč. Protože žalovaná uhradila pouze 1154 Kč za mobilní telefony SONY ERICSSON V630i LIVE a 1 Kč za mobilní telefon NOKIA 6101 LIVE! BÍLÁ, žalobkyně jí doúčtovala zbývající částky 12 799,64 Kč a 4576 Kč. Žalovaná však předmětné částky neuhradila, proto žalobkyně podala návrh na vydání elektronického platebního rozkazu.

Obvodní soud pro Prahu 5 - poté, co zrušil elektronický platební rozkaz, který se nepodařilo žalované doručit do vlastních rukou – rozsudkem ze dne 2. 2. 2011, čj 20 EC 107/2009 - 84, žalobu zamítl. Dospěl k závěru, že žádný z předložených důkazů nedokládá, že by mezi účastníky byla uzavřena kupní smlouva (ani smlouva o poskytování telekomunikačních služeb), na kterou se žalobkyně odvolává a že žalobní tvrzení tak postrádají oporu v předložených důkazech. Žalobkyně ani její právní zástupce se k jednání soudu nedostavili a tím znemožnili soudu poskytnout jim příslušné poučení. Protože žalobkyně neprokázala, že by s žalovanou uzavřela jakoukoliv smlouvu, zůstalo neprokázané i její tvrzení o tom, že by žalovaná někdy přijala závazek doplatit část kupní ceny mobilních telefonů.

K odvolání žalobkyně Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 10. 2011, čj. 64 Co 302/2011 - 97, rozsudek soudu prvního stupně zrušil a řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. Na rozdíl od soudu prvního stupně dospěl totiž k závěru, že žalobkyní tvrzená povinnost žalované zaplatit částku rovnající se rozdílu mezi zvýhodněnou kupní cenou a kupní cenou nedotovaných mobilních telefonů „se odvíjí od tvrzeného porušení povinností vyplývajících ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb“. Protože o následcích z porušení povinnosti zaplatit úhradu za poskytnuté telekomunikační služby rozhoduje podle § 129 odst. 1 zák. č. 127/2005 Sb. Český telekomunikační úřad, odvolací soud uzavřel, že tento správní úřad má pravomoc rozhodnout i o uplatněném nároku, který „je svou povahou smluvní pokutou“. Z uvedených důvodů věc nepatří do pravomoci obecných soudů.

Český telekomunikační úřad (navrhovatel) následně podal zvláštnímu senátu návrh k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že předmětem podané žaloby je povinnost žalované uhradit žalobkyni částku 15 053,50 Kč z titulu doplatku mezi zvýhodněnou a běžnou kupní cenou telefonu. Pravomoc Českého telekomunikačního úřadu je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuelně o ujednáních na ně úzce navazujících.

Nárok z titulu doplatku kupní ceny podle kupní smlouvy přitom takovým ujednáním není [§ 129 odst. 1 a § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích]. K rozhodování sporu je podle Úřadu příslušný Obvodní soud pro Prahu 5 a Městský soud v Praze jako soud odvolací. Tento právní názor opřel navrhovatel mj. o usnesení zvláštního senátu ze dne 6. 9. 2011, čj. Konf 65/2011 - 11, které se týká prakticky shodného smluvního ujednání.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 129 odst. 1 věta prvá zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Komunikačními činnostmi podle § 7 cit. zákona jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Podle § 2 písm. n) cit. zákona je službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášených sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

V předmětné věci však žalobkyně po žalované požadovala zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu. Na tento doplatek vznikl podle žalobního tvrzení žalobkyni nárok v důsledku porušení podmínek kupní smlouvy žalovanou. Při pouhém prodeji movité věci nejde o poskytování služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. Rozhodování v této věci zákon Úřadu nesvěřuje, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). K obdobnému závěru dospěl zvláštní senát již v usnesení ze dne 3. 7. 2003, čj. Konf 19/2003 - 19, publikovaném pod č. 47/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Současně podle § 5 odst. 3 téhož zákona zvláštní senát zrušil rozhodnutí Městského soudu v Praze, které výroku zvláštního senátu odporuje a kterým odvolací soud popřel pravomoc soudů rozhodovat v této věci (výrok II.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Městský soud v Praze pokračovat v původním řízení o podaném odvolání.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. dubna 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu